

Izhaja vsak torek in soboto ob 10 uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Velturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Brez zaveznika.

Če gre mala četa v boj proti množičnemu, z vsemi sredstvi oboroženemu sovražniku, je popolnoma naravno, da marsikdo dvomi o izidu nejeznakega boja.

Tako je pač vsak katolik zadnje tedne z velikim zanimanjem zasledoval posamezne faze največjega volilnega boja, kar se jih je dosedaj vojevalo. — Danes lahko rečemo, da so sredstva, s katerimi je delala vladna stranka na Nemškem pri zadnjih volitvah za časa volilnega boja še vse premalo poznali. Sicer pa ni magel nihče misliti, da bodo tem ljudem vsa sredstva dobra, če jim le pomagajo v doseg njih namenov. Pisma, katera je objavil list »Bayr. Kurier«, so posvetila v ta umazani kot. Ako vlada podpira nepolitično društvo, da more isto in sicer brez vednosti precejšnjega števila svojih članov, agitirati za uspeh vladne politike in pri tej agitaciji netiti konfesijonelnost sovražstvo, je to pač dokaz, da je pred seboj videla nasprotnika, katerega je hotela na vsak način uničiti. Vseh 15 milijonov proti katolikom uaperjenih brošur, ki jih je na vladne stroške razposlalo društvo »Flottenverein«, je ravno toliko klofut v obraz politični poštenosti. Vso ono sramotenje katoliške duhovščine in voditeljev katoliškega centra, ki se je po zaslugi vladne koalicije v zadnjem času nakopilo do nepregledne množine, je izraz satanskega sovražstva brezverskega liberalizma, ki je moral leto za letom kloniti svoj tilnik pod trdo pestjo organiziranih katolikov.

In socialna demokracija! V zadnjem trenutku, ko je liberalizem videl, da v volivnem boju bi samemu zadal najhujši udarec, je hitel socialni demokraciji, svoji duševni hčerki na pomoč. Vlada je iskala stika s tem nasprotnikom.

Le jeden je ostal ves čas sam, brez zaveznikov v najhujšem boju na vse strani. Če kedaj, se je v januarju mesecu 1907. leta pokazalo, kaj zamore organizirano, zavedno katoliško ljudstvo. Kdor stoji na tako trdnem verskem stališču, kakor nemški katoliki, ta tvori v pravem pomenu besede granitno podlago velikanske, močnejše zgradbe. Ob

tej močni trdnjavi se je razbil najhujši naval od časa kulturnega boja sem.

Nekaj pa je, kar nas mora navdajati s posebnim zadoščanjem! V tej vojski ni zapovedoval na katoliški strani le eden mož. V času, ko se je centum snoval, je imel monarhičen vstoj. Vse je vladal veliki duh Windthorstov. Danes vlada vse le ideja, ki jo je oni mož vcepil svoji organizaciji.

Volivni boj je pokazal, da je demokratska organizacija najboljši porok za uspehe v takih časih.

Še nekaj vznjoja v tem volivnem boju našo pozornost. Konservativnost je tudi važen element v vsaki stranki. Da pa v svojem bistvu ne odgovarja strankam, ki nočejo iti s časom naprej in določevati smer nadaljnjemu razvoju, to so nam tudi pokazale volitve na Nemškem, pri katerih so ravno konservativni elementi v važnem trenutku odpovedali.

Gledali smo te prizore kot opazovalci z upom in strahom. S strahom in upom smo od izida pričakovali slabega ali dobrega znamenja tudi za se. Tudi pri nas bodo tisoči naših volivcev v kratkem korakali na volišče. Naše znamenje je dobro. Videli smo ponosen vzlet katoliške misli med kulturno visoko stoječim narodom. Tudi mi gremo s ponosno zavestjo v boj. Naši načrti za bodočnost so jasni, lepi, vzvišeni, podlago imajo v največjem kulturnem faktorju, v veri katoliški. Zaveznika tudi mi ne poznamo, ker kdor ni z nami, je proti nam! Kar bomo dosegli, bo plod našega dela in nam samim v ponos.

Kako sodijo na deželi.

Iz Bovca.

Dolgočasna in huda zima se bliža h koncu, in zopet nastopi prijetna pomlad, ki nam prinese boljše čase. Mati črna zemlja kmalu ustane iz zimskega spanja, se ogrne z bujnim cvetjem in prijetnim zelenjem ter nam nudi, ako jo bomo pridno obdelovali, bogato jesen z vsakovrstnimi pridelki, zajedno nas napolnjuje z zavpnanjem v boljšo bodočnost,

rogah in prisegala, da je nedolžna. Ali lagala je!... Strani od mene!...

Kaka muka je bila to za občutnega mladega barona. Koliko britkih ur je prebil pred sliko svoje rajne matere ter zrl na to sanjavo obličje, zastrto s temelnim zavojem tuge in trpljenja. Grizel se je in plakal; ali vendar je zmagovala v njem vera v materino nedolžnost, njena podoba mu je stala vedno čista in sveta pred očmi. Grozno dolženje krutega očeta mu te vere ni omajalo...

To je bil torej vzrok onega prepira in srditosti. Ljudje so vedeli, da ni jedinstvi; ali kdo bi se bil domislil tega hudega sumničenja!...

III.

Še bolj se je poostriilo to razmerje pozneje. Izvedel je bil namreč stari, da zahaja sin k njegovemu pristavniku, ki je imel mlado hčer.

Pokliče sina. Divje mu je plalo oko, ali premagoval je besnost, ki je divjala v njegovih prsih, pa si sukal redke brke. Na to zagrmil nad Benešem:

»Nihče ne sme izvedeti o tem, da te tu med štirimi stenami ne štejem za

da jo le Vsemogočni tudi zanaprej blagoslovi.

Kakor nam obeta vesela pomlad prerčenje, in kakor nam jesen naš trud povračuje z obilno žetvijo in jasnim pogledom v bližnjo boljšo prihodnost, ravno tako vstajajo dandanes različne stranke, ki so do zdaj mirno spale, k novemu »prerojenemu« delovanju ter nam obe-tajo zlate gradove, ki bodo vzrastli na zidovju »pomlajene«, lažiliberale stranke, ki spreminja svoj program, kakor ji bolje kaže.

Čujte in strmite! Pred leti je liberalna stranka pod komando glasovitega generala Drejca v prijaznem Bovcu na vso moč kričala, da kmetu in delavcu ni več mogoče pomagati, a glejte. Na zaupnem shodu v Gorici so »istuhali« nov program.

Sklenili so, da je treba tudi za delavca, tudi za kmeta-trpina izdatno skrbeti, pa seveda veliko bolj kakor socialna demokracija, in tudi bolj kakor krščanski socializem.

Le to so pozabili povedati, s kakšnim »receptom« nameravajo ozdraviti perečo socialno vprašanje. S pobijanjem »klerikalizma« bodo le sebi zobe izbili, bodo le sebi tla spodmaknili.

Z močno reorganizacijo hočejo izvesti svoje načrte, a kako naj dosežejo svoj namen, ko je vendar laži liberalizem negacija vsake organizacije! Saj so ravno liberalci zatrli starodavne stanovske zadruge, saj so ravno liberalci raztrgali prijateljsko zvezo med delavcem in delodajalcem. Rekli so, da morajo delavca osvoboditi iz rok krivičnih kapitalistov, v resnici pa so ga še bolj vklenili v nikdar site roke brezvestnega kapitalizma, da mu mora neprestano služiti, ako si hoče zagotoviti vsakdanjega kruha.

Držeč se principa, da mora vsak za se in ne za družbo skrbeti, so proglasili neomejeno tekmovalstvo, spustili so se v neizprosni boj zoper vsako združevanje. Nasprotovali so kmetijskim zadruham. Saj je znano, da je bilo združno življenje šele l. 1873 postavno zajamčeno in to proti težnjam liberalnih zastopnikov, ki ne marajo zidati, temveč le podirati, samo da bi mogli posamezni mogotci z nova odirati uboge kmete, ki

svojega; ali pred svetom si tak — to zahteva čast rodbine Maternorske. Naša okolica ne sme izvedeti nikdar, da gloda v mojem osrčju strupeni dvom, ali naj te ljubim kot sina, ali sovražim kot izleže!« Potem vzkrikne divje:

»Ljubimko imaš!«

Beneš pritrdi:

»Ali to le za to, da si kratk čas v brezdnelni samoti, kaj ne?«

Sina je to zbolelo kot bi mu bil jastreb zadril svoje kremplje v srce. Na to reče:

»Nikakor ne, gospod; jaz hočem biti značajan in pošten!« Protivilo se mu je, da bi bil oskrnil z lažjo svoja resnična čustva.

»Torej ti je mar za njo, kot za tako osebo, katere menimo dati roko in svoje ime za celo življenje?« zagrmil stari kot vzteklec.

»Da«, pritrdi on.

Baron priskoči k sinu, ga prime za prsa, iz bulji s krvjo zalite oči, pa sopiha:

»Ti nisi moj! Le prosta kmetiška kri se more družiti z nizko krvijo. Ko bi se pretakala moja kri v žilah, bi je

iščejo ravno v združevanju, ravno v zadruham, in posojilnicah samopomoči in samobrambe.

Ko so se pred leti v našem Bovcu na novo ustanovila razna kmetijska društva, so jih liberalci na vse načine bojkotirali, a zaman naše ljudstvo je spoznalo, da v organizaciji je njegova rešitev, in zato so naše zadruge vkljub liberalnim kričanjem uspešno napredovale.

Kako je to, da vpijejo zdaj isti liberalci, da še le oni pokažejo pravo organizacijo? Ali se morda bojijo, da spozna slovensko ljudstvo svoje oderuhe?

Mi dopisniki pozivljamo gospoda Kraigherja zdravnika v Bovcu, bovškega zastopnika pri liberalnem zaupnem shodu in delegata v zaupnem odboru, da vse svoje obljube natanko izpolni, pa ne sme pozabiti na izvrsten recept dr. Tume, da »kmetu ni več pomagati«.

Morda pozna še bolj »brihtne« recepte, saj ima še mlado moč liberalizma v sebi, in ravno tako njegov kolega Izidor.

Tudi tega mladega liberalca prav dobro poznamo, saj je zahajal na shode, ko je imel še mlečne zobe, v družbi tistih, ki so zmerjali naše vrle zastopnike z naslovom »škofovi podrepniki«. To je namreč naprednost liberalne inteligence.

Z velikim zanimanjem bomo čakali bovški davkoplačevalci, od kojih žaljev živi naš liberalni zdravnik, da nam on in njegovi tovariši, prav v kratkem ustanovijo nov raj na zemlji, — pardon, — neomejeno svobodo.

Čitajte in strmite! Na shodu je bilo vse polno dohtarjev. Sprejeli so program, katerega je predlagal dohtar Levpušček, da nam hočejo dati velikansko svobodo: svobodno šolo, to je brezversko šolo. Liberalci hočejo nam dati tudi razporoko, to je brezverski zakon, ločitev cerkve od države, oziroma brezversko državo.

Proč s tako svobodo! Svoboda brez Boga, svoboda brez vesti je hujša od pangskega suženjstva. Mi dopisniki smo in ostanemo pod zastavo in stranko Kristusovo, kajti On je bil pravi Bog, On nas je rešil suženjstva, On nas je pripeljal iz teme k pravi luči. Njegov program je več in nezmotljiv, in samo ta program

ne hotel nikdar za soprogo! Hiti moj! Spravi se, ali primaruha! če se ne pobereš, te ubijem!«

Beneš je hitel strani. Obžaloval je iz globine duše sebe, pa tega nesrečnega moža, ki ga je zval očeta. Kruta muka zanj!

IV.

Istega dne proti večeru se zažene stari baron na svojem divjem belcu do pristavnika. Pridivja na dvor, skoči s konja in vstopi z bičem v roki v vežo pristavnikovega stanovanja. Na zadnji strani so bile duri in kamenite stopnice — v globoko klet... Duri so bile prav odklenjene in v njih je bila Mira z očetom.

Oba se silno prestrašita. Baron pa zagrmil pol divje pol smeje nad Miro:

»Punca, lepa si in dorastla — moraš se poročiti!«

Mira in oče ostrmita, njujino oko je odrevenelo kot mrliško.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Pod grajsko streho.

(Posnetek.)

Češki: L. Štroupežnický.

(Dalje.)

II.

L. 1865 sem se baval na gradu grofa brezovskega z urejevanjem njegove pismoshrambe (arhiva). Tu so mi prišla v roke tudi pisma, naslovljena na gospoda Maurice Dupont, tajnika brezovskega, ki je bil nekdanji vzgojevalec Maternorskega barona. Iz teh naj omenim ta dva prizora.

Mladi baron Beneš je veliko pretrpel od svojega očeta: Večkrat se je godilo, da se je ta divje ozrl na sina ter ga srdito udaril. Nekoč mu je mladi voščil za imendan. Zopet ga stari srdito pogleda, udari ga v prsa, da se je oni kar opotekel in zarjuje:

»Proč! V peklo s teboj. Čigav pa si? Kje imaš kak rus las in pege? Od kod to čelo, oko in ti črni kodri!... Od katere peklenske sile si? Mater sem ti ubil sam; večkrat je ječala pri mojih

bo osrečil nas in vse ki ga vestno izpolnujejo.

Proč z liberalnim sleparstvom!

Več zavednih kmetov.

Dopisi.

Od Sv. Lucije. — Dne 9. t. m. so prišli goriški dijaki domov na počitnice, mej njimi tudi desetletni Milutin Vuga, sin tukajšnjega posestnika in gostilničarja gospoda Antona Vuga. Dečko je gotovo že v Gorici mislil na to, kako se bo doma na ledu drsal kolikor bo le sam hotel. In res, komaj se je malo doma oddahnih, vzel je svoj avtomobil, male smuke, šel za hišo, prav tja, kjer visi svet dolu proti Soči. Tu je torej zasel svojega konja in zdrčal neopažen čez skalnati rob 15 metrov globoko v ledeno-mrzlo in zeleno Sočo. Ostrmele so ribe in druge vodne živali pred lepo podobo božjo. Dečko je v mokrem elementu pogledal Soči na dno ter jo pozdravil:

Krasna si bistra hči planin,
Bridka v prirodni si lepoti,
Ko ti prozornih globočin,
Nevihite temne srd ne moti.

Če iz teh prozornih globočin je naš dečko koj vzdignil mokro glavo ter junaško plul 40 do 50 metrov do kraja, kjer se je s težavo skobacal na skalnato obrežje, premočen ves in trepetoč od mraza. Od tu pa si je mogel manj pomagati dalje, kakor prej v vodi, ker ni imel nobenega izhoda. Začel je tedaj mamu klicati na pomoč, ali mama sladka in dobra mama ni slišala in ni mogla slišati obupnih klicev svojega ljubljence in niti ni vedela, kaj se je z njim zgodilo. K sreči pa so zaznali klicanje drugi, neka perica in dva moža, a ti so spoznali šele za dolgo časa — trenutki so bili ure — od kod in od koga prihaja. Zdaj pa je prihitela vsa vas na pomoč. Polde Toncov je po lestvici prišel do njega ter ga oprtiv prinesel na vrh popolnoma nepoškodovanega. Ko se je fant dobro preupal, je ves vesel pripovedoval o svoji zabavni vožnji z avtomobilom v Sočo. Rešitev pa se je zdela vsem čudežna.

—n.—

Iz Tolmina. — Občni zbor društva „Ljudski otroški vrtec“ v Tolminu vršil se je na Svečnico ob 5. uri popoldne v občinski dvorani. Občni zbor je bil dobro obiskovan in je mej drugim soglasno sklenil tajnikovo letno poročilo v časnikih objaviti. Novi odbor izvršujoč dano mu nalogo, podaja tu letno poročilo javnosti. Slavni občni zbor. Zopet mi je dana prilika poročati o delovanju našega prepočetnega in prekristnega društva v minolem upravnem letu. Kakor prejšnja leta, skrbel je odbor tudi to leto za napredek naših malih otročičev. Odbor je imel mej letom dve seji, v katerih so se pretresovale društvene zadeve in sprejeli novi člani.

Pristopilo je 16 novih družtenikov. Koncem leta šteje društvo 45 rednih članov. Število ustanovnikov ostalo je nespremenjeno 12. Častnih članov društvo do sedaj nima.

Društvo ima mnogo blagih dobrotnikov. Omeniti je posebno domačo občino, ki prispeva redno letnih 240 K. Hranilnica in posojilnica v Tolminu se je letos posebno izkazala; darovala je društvu od čistega dobička 200 K. Ustanova umrle gospe Gianola znaša 50 K. Neimenovani gospod nabral je v veseli družbi 8 K 50 v. Bog dal obilo takih posnemačev!

Miklavžnica se je sijajno izvršila.

Ves program so otročiči izvrstno izpeljali, za kar jih je Miklavž pa tudi bogato obdaril. Darove so zložile naše blage gospe.

Hvala jim! Čast in hvala gre za take uspehe naši učiteljici-vrtnarici g. Kuntih. Udeležba starišev in družin bila je pri Miklavžnici velika, približno 300 oseb in dohodka 55 K 40 vin. Z darovi in udeležbo odlikovali so se tudi udeležniki iz Sv. Lucije. Vsa čast!

V otroški vrtec je zahajalo v minolem letu 46 otročičev. V ljudsko šolo jih je prestopilo 13. V jeseni je razsajala v otroškem vrtcu nalezljiva bolezen davica, ki je pa kmalu ponehala brez posebnih žrtv. Sicer z malo članarino in malo šolnino s pomočjo blagih dobrotnikov izhaja društvo gmotno še precej dobro; tako, da ima sedaj še vedno nekaj prebitka.

Koncem meseca decembra počastil je otroški vrtec c. kr. deželni šol. nadzornik gospod Matejčič, ki se je o uspehih pohvalno izrazil.

Društvo in otroški vrtec zamogla bi še lepše napredovati, ako bi ne imela sovražnikov, ki še vedno proti društvu in vrtcu rujejo.

Iz Dornberga. — Iz Dornberga se ni že delj časa oglašil nobeden dopisnik, zeto pa dovolite, da Vam jaz nekaj pišem. Zimo smo imeli tudi pri nas letos izvanredno hudo. — Ne samo v mestu marveč tudi na deželi ljudje o puštu radi noré, tako n. pr. so imeli v nedeljo dne 20. t. m. tudi naši liberalci ali kakor se sami zovejo „peklenščeki“ svoj ples.

Počastil je ta ples seveda tudi Rihemberški učitelj Bric. To kakor na vsakem plesu, ki ga prirede liberalci, prišlo je tudi na tem do grdega dirndaja, katerega po navadi imenujemo pretep. — Tukajšnja Slov. Čitalnica je priredila dne 3. t. m. tudi ples. To društvo se prav dobro razvija, ker šteje že kakih 50 udov. Vpisanih je v to društvo največ mladeničev iz Dornberga, a nekaj tudi iz Tabra. Načelnik naših liberalcev je pa udom društva „Naprej“ prepovedal udeležiti se tega plesa, ter jim zažugal da jih izbriše iz društva ako bi se tega plesa udeležili. Nekateri mladeniči iz Tabra so se tega žuganja ustrašili in niso prišli zraven pač pa so se zbrali okolo svojega načelnika v neki krčmi ter se bahali, tako da so našim dali pod nos. Pomilujemo mladeniče ki se dajo slepiti od takih možakarjev kakor je načelnik „Napreja“.

Minulo je že leto odkar je neki Izidor ali po domače „fraskar“ pobiral darove za nabavo zastave za društvo „Naprej“ katera se je kakor je omenjeni „fraskar“ zagotavljal imela razviti že meseca septembra m. l. in sicer na slovesen način. Ali kakor vse kaže društvo „Naprej“ zastave še dolgo časa ne dobi. Kaj pa z denarom, katerega je „fraskar“ nabral? Tudi na prihodnje državnozbornske volitve se že naši liberalci pripravljajo. Povemo pa jim že naprej, da pri nas ničesar ne opravijo, ker jih je premalo.

V Dornberga imamo še mnogo vina na prodaj. Kupci pridite torej k nam po izvrstno vipavsko kapljico. Cena vinu je od 36—40 K hl.

Politični pregled.

Deželni zbori.

„Wiener Zeitung“ je objavila cesarski patent, ki sklicuje gališki in solnograški deželni zbor na 14., češki, slezijski, goriški in predarelski pa na 18. februarja. Kmalu nato bosta sklicana tudi moravski in tržaški deželni zbor.

Spremembe v ministerstvu za notranje reči.

„Koresp. biro“ je zvedel, da je sekcijski načelnik v ministerstvu za notranje reči umirovljen in da mu je tem povodom podeljen veliki križ Fran Josipovega reda. Istočasno je bil sekcijским načelnikom v ministerstvu za notranje reči imenovan Jurij Piwohski, dvorni svetnik pri namestništvu v Lvovu. Sisi-niju baronu Pretis-Cagnodu je podeljen naslov in značaj sekcijškega načelnika.

Vojaški kontingent za l. 1907.

„Wiener Zeitung“ je objavila zakon od 2. febr. 1907, ki določa rekrutni kontingent za armado, mornarice in deželno brambo za 1907 ter odreduje novačenje. Obstrukcija v Hrvaškem sahoru preneha.

Posredovanju banovemu med opozicijo in večino se je posrečilo doseči med strankami kompromis, da preneha

obstrukcija. Iz adrese se črta srbski narod in uvrsti beseda plemo.

Bogočastje na Francoskem.

Francoski škofje so dovolili, da smejo župniki skleniti z župani najeminske pogodbe, glede vporabe cerkva za osemnajst let. Briand je županom poslal okrožnice, v kojih našteva pogoje za imenovane pogodbe. Rim je Briandove naredbe zavrzel, kar je vzbudilo v francoski zbornici veliko vznemirjenje, ker je bila Briandova naredba na videz vsprejemljiva in je večina županov bila voljna podpisati pogodbe.

Bülów vabi na gonjo proti Poljakom.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, glasilo državnega kancelarja Bülowa, vabi nacionalnoliberalne backe na gonjo proti Poljakom in jim v to svrhu vlila pogum v ude, ki so bili v volivnem boju od centra precej občutno zrahljani. „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi, da je nemška naseljevalna komisija v Poznanju 23 kvadratnih milj zemlje obdelala, ustanovila 315 novih nemških vasi in naselila tam 96.900 nemških duš. 1.593.000 hektarjev zemlje je v nemških, 1.100.000 hektarjev pa v poljskih rokah. Glasilo Bülowa seveda ne pove, da je preje bilo v nemških rokah dosti več zemlje, da si so jo pa Poljaki s časom priborili nazaj in da vedno bolj napredujejo. Pri državnoborskih volitvah je bilo število nemških glasov baje za 150 odstotkov višje kot število poljskih. To vse — pravi „Norddeutsche“ — dokazuje, da je treba marljivo nadaljevati ponemčevalno politiko med poznanskimi Poljaki.

Prvi kardinal med katoliško duhovščino v Rusiji.

Lvovskim poljskim časnikom poročajo iz Ščitomirja, da bo tamošnji katoliški škof Nielsalkowski na prihodnjem konzistoriju imenovan kardinalom. To bi bil prvi izmed katoliških prelatov v Rusiji, ki dobi kardinalski klobuk.

Princesinja Klementina Koburška.

Stanje princesinje Klementine Koburške se je zboljšalo. Ko princesinja okreva, se poda v Mentone.

Kitajska osnuje vojno mornarico.

„Tribune“ poroča iz Šangaja, da namerava Kitajska osnovati vojno eskadro s primernimi postajami. Vojni urad je sklenil takoj ustanoviti pomorsko akademijo v Tientsinu ter pomorske šole, v katerih se bodo pod vodstvom angležkih in japonskih inštruktorjev vzgajali častniki za novo kitajsko vojno mornarico. Šole imajo v vsakem oziru odgovarjati zahtevam sedanjega časa.

Dogodki na Ruskem.

„Magdeb. Zeitung“ poroča iz Petrograda, da je ministrijski predsednik Stolipin izjavil, da bo imela opozicija v novi dami 60% vseh poslancev. Istočasno je naglašal, da je bilo v bivši dami število opozicijskih zastopnikov mnogo večje.

Doslej je izvoljenih 4336 volilnih mož za duno.

Po volitvah v nemški državni zbor.

Nemške vladne kroge, posebno pa nemškega cesarja in pa nemškega državnega kancelarja Bülowa grozno jezi dejstvo, da prihaja katoliški centrum v novi državni zbor tako ojačen in mnogoštevilčen, kakor še nikdar doslej, če ravno je državni kancelar uporabil dovoljena in nedovoljena sredstva, da bi pri volitvah porazil katoličane. Kakor je znano, se je posrečilo uredniku lista „Bayer. Kurier.“ Siebertzu vdobiti v svoje roke 14 pisem, katere je pisal državni kancelar raznim vplivnim osebam ter jim nakazal velike svote denarja, kateri naj bi se pri volitvah vporabili proti katoliškemu centru. Ker je zgoraj imenovani list nekatera teh pisem objavil, je zaukazal državni kancelar Bülow, da se prične preiskava proti uredniku Siebertzu.

Izvanredni vojni stroški v Italiji.

Italijanska posl. zbornica je dovolila minuli teden vojni upravi 200 milijonov lir kakor izvanredni kredit za vojne potrebščine.

Darovi.

Za Gregorčičev spomenik.

Upravištvo „Slovenca“ 149.60 K; Čisti dohodek koncerta goriških srednješolcev 300 K; Anton Lazar, župnik v Nemškem Rutu 4 K.

Novice.

Koncert, ki so ga slovenski srednješolci goriški dne 8. febr. v Čitalnici priredili na korist Gregorčičevemu spomeniku, je uspel nad vse pričakovanje izborna ter prinesel čistega dobička lepo svoto tri sto kron. S ponovno zavestjo zdaj naša mladina lahko poreče, da se je odločila napram pesnikovemu geniju.

Dijaški koncert, ki se je vršil 8. t. m. v čitalniški dvorani, se je kakor znano dobro obnesel. Počastilo je dijake tudi mnogo odličnega občinstva, ki je vstopnino preplačalo. Mnogi gospodje so bili zadržani in so zato poslali večje ali manjše zneske. Imen vseh gg. darovalcev ni mogoče navesti, zato naj se to zgodi le pri onih, ki so na posebno znaten način prispevali, tako: gostiln. Ahac; c. kr. dv. sv. grof Attems; prof. Berbuč; posl. Bolko; mons. Gabrielčič; posl. dr. Gregorčič; posl. Jakontič; trg. Jeretič; prof. Ivančič; Neimenovan; prof. Novak; dr. Pikel; gim. ravn. Simzig; prof. Santel; odv. dr. Tama; odv. dr. Treo; bar. Winkler.

Z manjšimi zneski so prispevali drugi gospodje in gospe in tako je bilo mogoče izročiti pripravljalnemu odboru Gregorčičevega spomenika, kot čisti prebitek svoto 300 K. Vsem gg. darovalcem, kakor tudi čitalniškemu vodstvu za brezplačno odstopitev dvorane bodi izrečena na tem mestu še enkrat iskrena zahvala!

— Vipavska železnica. — Pod tem naslovom priobčuje „Slovenec“ tole: Z ozirom na notico v „Edinosti“ z dne 3. febr. gledé na podaljšanje vipavske železnice so nam došla vprašanja, kaj je na tem istine. Bivši državni poslanec dr. Žitnik odgovarja tole: Dejstvo, o katerem poroča „Edinost“, je skoraj že leto staro. Železnisko ministristvo je res odobrilo načrt vipavske železnice od Ajdovščine, a samo do vipavskega trga. Komisija pa se je izrekla na lico mesta, da je nadaljno podaljšanje železnice nad Št. Vidom ob Nanosu do Razdrtega sicer mogoče, toda z razmerno velikimi stroški, da vlada vsaj sedaj še odklanja poročilo za obrestovanje in amortizacijo stavbenega kapitala. Ker pa vojno ministristvo že nekaj let zaporedoma zahteva krajšo zvezo Gorice s primerno točko južne železnice na Notranjskem, je bila sprožena res misel, naj se zgradi od Štanjela na Krasu stranska proga do Postojne ali Št. Petra. In s to progo naj bi se potem zvezala vipavska železnica po južnem obronku vipavske doline. V tem smislu so pred kakimi 14 dnevi poslala vsa vipavska županstva prošnje na železnisko in vojno ministristvo. Obe prošnji je bivši poslanec Žitnik izročil merodajnim osebam, ki so mu zagotovile, da se bode že iz strategičnih ozirih na vsak način gradila krajša zveza Notranjske z Gorico. Vprašanje dozoreva in upanje je, da dozori v doglednem času. Več o tem govoriti ne kaže.

— Deželne doklade in davščine za leto 1907. — Deželni odbor je v svoji seji z dne 12. decembra preteklega leta pretresoval in potrdil načrt deželnega proračuna za leto 1907, vsled katerega ostanejo deželne naklade neizpremenjene od leta 1906.

Gledé na to, da deželni zbor ni bil sklican, da bi pretresoval proračunske sklenil je deželni odbor na predlog deželnega knjigovodstva sledeče:

I. Od 1. januarja 1907 naprej, dokler ne bo deželno-zborski sklep, zadevajoč potrditev proračuna za leto 1907, sankcioniran, zalagati se imajo redni upravni stroški v mejah proračunskega načrta, ki je v podrobnostih že zastavljen in katerega je deželni odbor že potrdil v svoji seji z dne 12. dec. 1906; ta proračunski načrt se ni mogel definitivno rešiti, ker ni bil sklican visoki deželni zbor.

II. V dobi, navedeni pod I. pobirale se bodo za deželni zalog:

1. doklade a) 20% na zemljarino; b) 20% na hišarino in najmarino; c) 30% na splošno pridobitino ter krošnjarsko obrtnino, na obrtnino, podvrženo javnemu računu, in na dohodarino od višjih prejemkov zasebnih uradnikov.

2. doklada 120% na erarsko užitnino vina, mošta in mesa;

3. deželna davščina 4 kron za vsak hektoliter piva.

Ta sklep je odposlal deželni odbor z utemeljenim dopisom c. kr. namestništvu s prošnjo, naj ga pravočasno predloži v najvišjo potrdbo v srho, da bi se ne pretrgalo pobiranje naklad na užitino, kar bi povzročilo deželni upravi občutno škodo.

Sklep deželnega odbora je zadobil pravočasno najvišjo potrdbo, o čemu je obvestilo namestništvo deželno upravo na novega leta dan brzojavnim putem z opazko, da se je poverilo pobiranje doklad na užitino c. kr. finančnim organom.

Dotični najvišji sklep se je razglasil v četrti številki deželnega zakonika in ukaznika za leto 1907.

Deželni kmetijski urad. — Dne 15. januarja je začel poslovati deželni kmetijski urad, katerega je ustanovil deželni zbor v svoji seji z dne 24. nov. 1905. Osojbe novega urada obstoji iz kmetijskega nadzornika in zootehničnega nadzornika. Sedež kmetijskega urada je v pritličju deželne palače.

Vojaške olajšave za absolvirane učence kmetijskih šol. — Z ukazom z dne 22. julija 1894 odd. 2. štev. 4643 dovolilo je vojno ministerstvo skupno z domobranskim ministerstvom pogojno vojaško olajšavo za absolvirane učence nižjih kmetijskih šol, t. j. 2-letno službovanje.

Ker ta olajšava le deloma koristi kmetijskim interesom, odposlal je deželni odbor sporazumno z deželnimi odbori drugih dežel prve dni tekočega leta označenima ministerstvom spomenic, v katerem je poudarjal, da se dan danes povsodi množe kmetijske šole, ki imajo namen povzdigniti kmetijstvo; omenjal je tudi, da triletno vojaško službovanje zelo škoduje absolviranim učencem označenih šol, kajti v tej dolgi dobi zabijajo vse, kar so se naučili; vsled tega je prosil, da bi se olajšave glede 2-letne vojaške službe dovolile brezpogojno za vse absolvirane učence nižjih kmetijskih šol.

Iz sodnijske službe. — Pravni praktikant g. dr. Alojzij Gradnik je imenovan avskultantom v Gorici.

Zmrznjenega so našli v čeraj okoli 10. ure predpoludne ob Soči in sicer pod kolovozom, ki pelje od Soškega mosta proti Solkanu, 43 letnega vrtnarja Miho Pojavnika doma iz Vrhovlj pri Kojškem, a stanujočega v Gorici. Truplo je bilo naga. Pokojnik je bil udan pijanostjo. Zapušča ženo in tri nedorasle otroke.

Nesrečnež. — Na tuk. policijo je prišel v soboto 32 letni Josip Legović iz pazinske občine. Bil je ves raztrgan, a ker je objednem tudi gluhonem, je s kretanjem rok dal razumeti policijskemu nadzorniku, da ni že 48 ur ničesar vžil ter da ne poseduje niti novca v žepu. Rečeža so začasno zaprli, da ga potem odpošljejo v domačo občino.

Cesarska jubilejna razstava v proslavo 60 letnice vladanja našega cesarja se bo vršila na Dunaju l. 1908. Ta razstava bo slika cele Avstrije in nje razvoja tekom šestdesetletij za vlade našega cesarja Franca Jožefa I.

Na poštinih uradih si lahko za 10 vinarjev naročite malo knjižico, ki obsega vse novjše izpremembe poštinih, brzojavnih telefonskih tarif.

Zavod za pospeševanje male obrti priredi od 4. marca do 13. aprila poučni izpopolnjevalni tečaj za mizarje, ki se bode vršil vsako nedeljo in praznik po 5 ur. Oglasiti se je do 20. februarja v poslopu trg. zbornice v Gorici.

Električna gonilna moč za nove državne alpske železnice. — Kakor je znano, je bila postavljena v letošnji državni proračun še precej znatna svota za preiskovanja in proučevanja, ako bi se ne dala uvesti na novih državnih alpskih železnicah električna gonilna moč. V ta nam se odpošljejo v bližnjem času inženirji na razne strani. Za bohinjsko železnico se bode preiskovala vodna moč Sioče med Kobaridom in Bovcem.

Razglas. — V deželni trtnici goriški v Podturnu so na razpolago sledeči cepiči cepljeni na ameriškanskih trtah najboljših vrst, kateri stanejo 14 kron od sto: Belo grozdje. Cepiči na Rupestris Monticola: Rumena rebula, vlaški rizling, renški rizling, beli chasselas, beli pinot (burgundec), verduc, sauvignon blanc, traminec, glera bela, cividin. Cepiči na Riparia Portalis: Rumena rebula, vlaški rizling, renški rizling, beli chasselas, Frü von der Lahn, beli pinot (burgundec), verduc, sauvignon blanc, traminec. Črno grozdje. Cepiči na Rupestris Monticola: Modra frankinja (Blafränkisch), kraški refosk, domači refosk. Cepiči na Riparia Portalis: Modra frankinja (Blafränkisch), kraški refosk, domači refosk, istrski refosk,

Protignan, Cabernet sauvignon, črni pinot (burgundec), Corbinella. Kdor se namerava zabeležiti, ali, kdor želi prejeti cepljenje, naj se obrne na deželni odbor.

Zlata poroka. — Pritrkovanje zvonov in streljanje iz topcev je označevalo včeraj ljudstvu v Grg. Cerovem izvanreden dogodek. Posestnik Štefan Prinčič in njegova soproga roj. Zalinšek sta obhajala namreč zlato poroko, t. j. 50 letnico svojega zakonskega življenja. Po peti maši zbralo se je vse polno domačega ljudstva. Gospod kurat imel je lepi govor, ki je segal ljudem do srca. Naj mili Bog osiveli zakonski par še mnogo let ohrani pri zdravju in zadovoljstvu!

Iz Vedrijana nam piše: Bali smo se že, da iz naše prošnje za cesto iz Kojškega v Vedrijan ne bode nič, a ta naš strah je bil, kakor smo sedaj izvedeli, neopravičen. Cesta namreč iz Kojškega v Vedrijan se prične že v kratkem času graditi. Je pa tudi skrajno potrebna. Kakor čujemo, je cestni odbor določil v ta namen 1500 K podpore, in z gotovostjo pričakujemo, da se posreči našemu g. županu vdobiti izdatne podpore v isti namen tudi od deželnega zbora, kakor tudi od vlade.

Nova cerkev v Trstu. — Tik javnega vrta (sprehajališča) v Trstu se bo zidala v proslavo šestdesetletnice vladanja Njegovega Velič. Franca Jožefa I. nova cerkev ki bo posvečena Presv. Sren Jezusovemu.

„Mir“ v Ljubljani. — Celovski „Mir“ se je preselil v Ljubljano in ga tam tiska Hribarjeva tiskarna.

Sneg. — V zadnjem tednu je zopet po mnogih evropskih deželah, tako na Ogrskem, v Nemčiji, zapalo mnogo snega, izlasti na Španskem, kar je tamkaj nekaj nenavadnega. — Hlad mraz in mnogo snega im jo tudi v Severni Ameriki.

Dvakrat ogenj. — Na Reki je zgorelo 7000 zavojev bombaža. Dne 6. t. m. pa je požar uničil veliko ogrsko vladno poslopje poleg kolodvora. S poslopjem vred je pogorelo 300 vagonov žita, vrednega 600.000 K. Poslopje so cenili na en milijon kron.

Računi na dopisnicah. G. asom odredbe z dne 23. februarja 1900 finančnega ministerstva se smejo natisniti kolkovi znaki na različne še nepopisane tiskovine. Tedaj se smejo tudi navadne dopisnice pošiljati kot koleku podvržen račun. Kolkovne znake natisne c. kr. centralni kolkovni urad, Dunaj III, Vorderer Zolamstrasse 5, ako se za to prosi.

Nove uniforme v avstrijski vojni mornarici. — Z Dunaja poročajo, da je cesar odobril predložene mu spremembe uniforme vojne mornarice za častnike in moštvo. Nove uniforme bodo uvedene dne 1. maja t. l.

Novo poslopje vojnega ministrstva na Dunaju bo stalo na Stubenringu poleg aspernskega mosta. Vojna uprava je kupila tamkaj 12.000 kvadratnih metrov sveta, ki bodo stali štiri milijone kron. Poslopje samo bo stalo 8 do 10 milijonov kron. Graditi začnejo še letos. Staro poslopje vojnega ministrstva „Am Hof“ porušijo. Radeckega spomenik premestijo pred novo poslopje, v katerem bodo združeni vsi uradi vojnega ministrstva.

Pomorska moč Avstrije in Italije. — Avstrijsko vojno brodogradništvo 23 ladij, 57 torpedov, 2 podmorski ladiji, 345 srednjih in lahkih topov in 13.250 mož posadke.

Italija ima skupno 52 ladij, 58 torpedov in 14 podmorskih ladij. Vse ladje imajo 180 velikih, 600 srednjih in 1300 lahkih topov ter 25.500 mož posadke. — Dasi se trdi, da so naši pomorščaki bolje izvežbani, kot italijanski — vendar za slučaj pomorske bitke naša država, kakor razvidno, ni še dosti močna.

Zvit tat — Posestnika Albert Štrancer in Ivan Pelhanj iz Zapuž, občine Šturije, sta se peljala minule dni na Rakek k semnju, da kupita vsak par volov. V Logatcu sta zamudila vlak in morala sta čakati na družega. Čakalnica je bila prazna. Sedla sta vsak na eno stran peči ter kmalu oba zaspala. Za malo časa se Štrancer prebudi in kako se prestraši, ko zapazi žep suknje prerezan in denarja, kojega je tam imel, svoto 880 K, nikjer. Zviti tat je porabil kratki čas, ko sta spala, da je ukradel denar in pobegnil brez sledu.

Velika veselica v Grgarju.

Gorski samotarji v takej zimi, kakršna je letos in kakoršne ne pomnijo stari ljudje sedimo za pečmi ter sanjamo, kako je pač na svetu hudo, če je človek

privezan, da ujet v mali sobi! Godi se mu kakor ptičku v kletki, ki vzdihuje po izgnanosti.

Svečnica je — a danes ni kanilo prej od strehe nego od sveče — zato gre medved globokeje v svoj brlog, tako menda pripoveduje narodna pripovedka. Jaz pa nisem medved — zato naredim drugače: Kosmato kapo na glavo, kožuh in okovano palico v roko, ter hajdi — ven, ven iz zaduhle sobe v sveži mrzli — čisti zrak. Ledu me branijo okovani čevlji; mraza pa kožuh in kučma — kaj se bati? Radoveden sem, kaj bode v Grgarju? Vabilo govori, da bode tam velika veselica s petjem, tamburanjem, deklamacijo in še celo z igro; in to v Grgarju, kjer ni bilo še tega. Radoznalost me takorekoč vleče... videti moram to novost, da če tudi nehoti poljubim zmrzla tla. — Na pot tedaj!

Dospevši v Grgar na označeni veselični prostor k znani gostilni Andr. Miljavec — ostrmim. — Pred tremi dnevi še tu obstoječe okirilo je izginilo. Na njegovem mestu se dviga leseno obširno poslopje. Jeli začarano, kali? Kedo in kedaj je postavil obširno dvorano z lepim odrom? Cerkveni pevci, 12 na številu so v dveh dneh pripravili prostor, kojemu sem se čudil. Mislim, kaj vse zmore vetrajnost, pridnost, požrtvovalnost! Grgarci! čast Vam!

Kedo bode pa izvrševal vsopred? Odgovor: 12 uže omenjenih cerkvenih pevcev z njihovim pevovodjem g. Alf. Vodopivcem.

Z napeto radovednostjo stopim v pripravljeno dvorano. Ljudstvo dohaja, dvorana se polni in napolni. Blizu 400 je navzočih večinoma domačinov, a tudi precejšno število iz Solkana, po nekoliko iz Ravnice, Bat in Ravne. Brdka dekleta, krepki mladeniči poleg starih možakov in osivelih ženic, ki komaj pričakujejo začetka, zapaziš tudi mlajše, ki nestrpno žele, da se zavesa vzdigne.

Želja se jim izpolni, zastor se dvigne.

Na odru vzreš 12 tamburašev se svojim vrlim voditeljem g. Alf. Vodopivcem, ki zamahne z roko in divni glasovi prekrasne skladbe č. g. Vinko Vodopivca: „Vesela družba“ (polka) očarajo poslušalce. Ne — tega še ne, tako malo godcev — pa tako inpozantna izvršba — krasno!

Dvom, ki me je pred mučil radi malega števila godcev je izginil; polastil se me je prijeten čut upanja, da se izvrše tudi druge vsopredne točke z isto natančnostjo. Bil sem radostno iznenaden, in z menoj menda vsi navzoči — vsaj tako sodim po barnem pritrtjevanju navzočih rok. In res, tudi vse druge točke obširnega vsopreda so poslušalce popolnoma zadovoljile.

Tamburaški zbori: „Pomladansko cvetje“, „Oceana“, „Oj Hrvati, oj junaci“ in moški zbori: „Mi smo Slovani“, „Na planine“ so tako imponovali, da je bilo občinstvo navdušeno. Posebno pa je vspel moški zbor: „Uboj“ (Alojzij Sachs) — moral se je ponoviti. Ta zbor ni zamenjati z onim hrvaškim. Zbor je slovenski in jako težek, a pevci so moštversko rešili dano nalogo. Za velik trud — tudi hvaležno pripoznanje... in to velja.

Pravi duševni vzitek nam pa je pripravil kmetski mladenič z deklamacijo „Hajdukova oporoka“ od našega prerano umrlega Simona Gregorčiča. To ti je bil pravi — pristen hajduk. Kako se mu je podala pisana obleka, široke hlače, krasna srajca, ljubka čepica? Puška, samokres, handžar so pa naravnos navzoče očarali.

Nikdar bi ne bil mislil, da kmetski fant izvrši težko nalogo s takim ognjem — preciznostjo. Zasluži pač javne pohvale! To naj ga bodri na poti nadaljne izobrazbe! Zvest ostani — domu — in koristi mu, saj Ti je Najvišji podelil redek dar — da ljudstvu vzbudiš ljubezen do prekrasne naše domovine in milega materinega jezika!

Pri vsakej veselici je pač navadno da se najtežje pričakuje igre in da po vspehu te sodimo splošno o celey veselici. Tudi mi smo komaj dočakali, da smo na odru vzrli one, ki so nas do tedaj povsem zadovoljili.

Igra: „Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček“, je kakor nalašč za kmetske odre. Ima lepo jedro: Ne poslužuj se mazačev mesto zdravnikov, da ne trpiš na zdravju in na žepu. Vzbuja pa toliko smeha, da ljudstvo res zanima in razveseljuje v polni meri.

Ce pomislimo, da so bili igralci zopet le isti tamburaši in pevci, in da so ti kmetski mladeniči, ki menda še nikdar niso videli odra, ki so nastopili prvipot javno na odru — če upoštevamo dane okoliščine glede priprave, odra i. dr. moramo naravnost pripoznati, da so rešili častno nalogo. Skoraj bi ne vedel,

kedo je bolj ugajal; imenitni dr. Vseznal — ali njegov sluga Tiček, ki je res tiček med tički — ali pravi čevljarski vajenec, pretkan z vsemi šotarskimi muhami? Je bil boljši sluga pl. Sove, ali Tomaž z njegovim reumatizmom? Kedo je točnejši igral baron ali pijani rudečenosce? Je pač težko določiti. Brzobogat, Sever, barbaton policaj in sploh vsi so nas več nego zadovoljili. Pokazali so vsi, da imajo potrebne zmožnosti in da jim tudi nedostaja čilosti in vstrajnosti. Zato naprej, naprej na poti do omike!

Vstanovite si: „Izobraževalno društvo!“ Videli boste, da se ne bodete kesali. Izpopolnili si bodele znanost, naučili marsikaj potrebnega za svoj stan in tako občino povzdignili na ugledu.

Zato Vam kliče: na svidenje v Izobraževalnem društvu!
Vaš gorski samotar.

Društva.

dr. Telovadno društvo „Solkanski Sokol“ v Solkanu ima v soboto ob 8. uri zvečer svoj redni občni zbor, v prostorih g. Antona Mozetič, h kateremu vabi vse svoje člane.

dr. Soške podružnice slov. plan. društva občni zbor se bode vršil v četrtek, dne 14. t. m. ob 5. uri popoldne v prostorih „Narodne Čitalnice“ v Tolmini po sledečem dnevnem redu: 1. Načelnikov pozdrav, 2. tajnikovo poročilo, 3. poročilo blagajnikovo, 4. proračun za leto 1907, 5. volitev odbora, 6. razni predlogi.

Ko bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se bo vršil ta dan v istih prostorih uro kasneje po gori navedenem vsopredu drugi občni zbor, ki bo sklepčen pri vsakem številu navzočih članov.

Rojaki! Slov. planin. društvo je za naš narod tako važna naprava, da se mora zanimanje zanje razširiti povsod, kjer bivajo zavedni Slovenci, ki res ljubijo svojo rodno zemljo in si jo hočejo ohraniti! Zato si želimo obile udeležbe nele iz Tolmina, marveč tudi od drugod, posebno iz krajev ob železniški progi.

Gospodarske vesti.

g. Pozeba trt — O1 vseh strani, zlasti iz Nižjeavstrijskega in iz Štajerskega, prihajajo poročila, da so tam trte močno pozeble in vsled tega se obračajo oblasti in trgovci do podpisane radi nakupa cepičev v naših krajih. Tako piše n. pr. c. kr. vinarsko nadzorstvo v Klosterneburgu, da ima po naročilu c. kr. poljedelskega ministerstva nakupiti za nižjeavstrijske vinogradnike 1 do 2 milijona trtnih cepičev. — Ker je lahko mogoče, da pri nas, vsaj v bolj gorkih krajih, kakor na Vipavskem trtna očesa niso pozebla, priporočamo našim vinogradnikom, posebno onim, ki imajo sledeče trtne vrste nasajene: silvanec, burgundec, veltlincec, laški in nemški rizling, španjol, portugalko, rdeči vrh, zastavica in frankinja, da cepičev ne mečejo proč, ampak da jih spravljajo in to takoj naznanijo c. kr. vinarskemu nadzorniku za Kranjsko v Rudolfovem, Bohuslavu Skaličy, vrsto, število ter ceno cepičev, ki jih imajo za oddati. Cepiči se pripravljajo na sledeči način: Vse zdrave mladike, ki imajo debelost navadnega svinčnika ali ki vsaj niso znatneje debelejše (torej najbolje sedem do devet milimetrov debele) se režejo na en meter ali vsaj 80 cm. dolžine (vrhe stran), osnažijo se ročic in se vežejo 100 v eno butaro. Butare se spravijo v klet ali kak drug prostor, za silo tudi na prostem in se zakopljejo v vlažen pesek ali rahlo zemljo. Črna takim en meter dolgim cepičem je navadno 10 do 12 K za tisoč. Seveda je treba pobirati cepiče vsake vrste zase, kar mora biti zanesljivo in le od zdravih mladik, kar se spozna po tem, da so očesa, ako se jih po dolgem prereže popolnoma sveže zelena.

Dostavek. — Ravno kar smo dobili od državnega potovalnega učitelja za kmetijstvo g. Ant. Štreklja v Gorici enak poziv. Kdor z Goriškega zamore prodati kaj kolči, naj hitro sporoči imenovanemu gospodu. Kolči morajo biti seveda dobre, sveže in čiste vrste. Plačevala se bodo dobro.

Pustni krafi.

Andrejček prinese v sobo svojega gospodarja dva lepo brušena kozarca, pa po nesreči mu eden pade na tla in se razleti na tisoč koscev.

„Za božjo voljo“ zavpije nad njim gospodar, „kako si vendar delal?“ „Tako“... odgovori Andrejček in spusti na tla še drugi kozarec.

Friderik Veliki, pruski kralj je bil premagan pri Kolinu. Nekaj časa potem je videl pri paradi nekega vojaka z globoko brazgotino na licu.

„Prijatelj“ ga vpraša kralj „v kateri krčmi pa si dobil ono globoko brazgotino?“

„V krčmi pri Kolinu“ odgovori vojak, „kjer je Vaše Veličanstvo plačalo račun!“

Na nekem sprehodu sreča slavni Lord Abington dečka, ki je peljal s seboj na vrvi zelo posklično tele. Deček se vstavi ter gleda lorda z odprtimi ustmi.

„Ali me poznate?“ vpraša lord dečka „Seveda Vas poznam“ odgovori deček. „Zakaj se mi pa ne odkriješ, če me poznate?“ pravi lord.

„O prav rad, gospod“, odgovori deček, „samo pridržite mi ta čas moje tele!“

Nekemu zelo revnemu čevljarju je umrl stric, ter mu zapustil bogato dedščino. Čevljar je zaprl svojo delavnico, ter dal zapisati na vrata: Čevljar N. N. naznanja svojim odjemalcem, da sta se on in njegov stric preselila v boljše življenje.

Neki škof se je peljal v železničnem vozu. Zelo nadut žid stopi k njemu in ga vpraša: Ali veste vi gospod, kakšen razloček je med vami in med oslom?

Škof molči, žid pa reče: Razloček je ta, da vi nosite križ spredaj, osel pa za se. Škof reče na to: Pa veste vi gospod, kak razloček je med vami in oslom?

Žid nekaj časa molči, potem pa reče: Jaz ne vem nobenega. Jez pa tudi ne; odvrne mirno škof.

15000 kron gotovih za naše gospodinje

se razpisuje za recepte od »Ceres«-dela za kuhanje in pečenje. Denar se ne samo razpisuje, ampak tudi izplača. Imena in naslovi odlikovanih se objavijo v časopisih. Kakor se sliši, dohaja tudi iz naših dežel mnogo receptov in o vseh njih istih se pravočasno sporoči.

Natančnejši pogoji se pri vsakem boljšem trgovcu izvedo. Poskusi naj se vse močnate jedi s »Ceres«-mastjo pripravljati. Kraf s »Ceres«-mastjo so najbolj okusni in najbolj prebavljivi.

Loterijske številke.

9. februarja.

Dunaj	74	52	82	81	73
Gradec	85	55	59	60	4

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste iz Majdičevega mlina.

Prežgano žganje

v zvezi z izdelovanjem hladilnih pijač brez alkohola se z najboljšim uspehom prav lahko napravi. Dotična manipulacija se izvede po izkušenem strokovnjaku na licu mesta. Kar se tiče potrebne informacije glede oddaje takih pijač kakor tudi glede reklame je na razpolago:

„Goldgrube 2500“

an die Annonen-Expedition Eduard Braun, Wien I. Rotenturnstrasse 9. — Oni, ki na to reflektirajo, stavijo naj dotične ponudbe na navedeni naslov.

Poskusite
in priporočite
izdelke

Vydrope tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Štev. 348

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. in IV. četrtletja 1905,
t. j. mesecev

julija, avgusta, septembra,
oktobra, novembra in decembra istega leta

začne v

ponedeljek, 4. marca 1907

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtke, sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1 popoldne.

**Od ravnateljstva
zastavljalnice.**

V GORICI, 4. februarja 1907.

Krojaški mojster

VIDROJIC

V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,
se priploča slavnemu občinstvu in č. duhovščini v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno se priporoča za izdelovanje talarjev.

Ant. Obidič
čevljar

v Semeniški ulici 1

v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Peter Lukman

krojaški mojster

v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici

naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča za mnogobrojna naročila.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

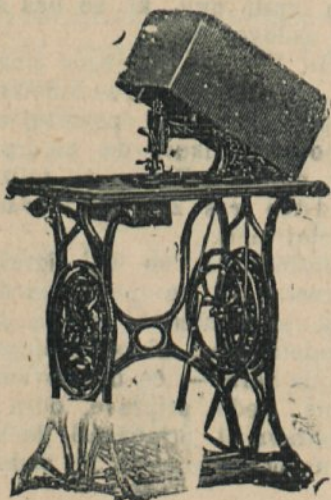
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kilain od enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodajastroje tudi na teden ske ali mesečne oboroške.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Naročajte in berite

„GORICO“!

Razširjajte list in naberajte novih naročnikov!

Zahtevajte list po tobakarnah, gostilnah in kavarnah!

Kožuhovine
ovratnike
zimске podobenke
pletenine
lăger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za zelo nizko ceno samo 3 gld.
20 kr. ena garnitura, obistočca
iz šestajst vrednih reči in sicer:

Važno
za vsakega!

1 nikelnasta dobro idoča remont. žepna ura z znamko System Roskopf pat. z 3 letnim jamstvom in etui; 1 elegantna franc. nikelnasta verižica; 1 elegantni privesek k verižici; 1 elegantna kravatna igla Goldin; 2 elegantna pozlačena prstana s Semin-kamnom; 2 (1 par) pozlačena zapestna gumba znamka »Garantia«; 2 elegantna pozlačena ovratna gumba; 3 pozlačeni prsni gumbi; 2 (1 par) srebrna uhana umetno puncirana; 1 elegantno žepno zrcalo.

Vse skupaj z uro, katera je sama toliko vredna pošilja za 3 gld. 10 kr. po poštnem povzetju ali predplačilu

Mih. Horowitz

ekspozitna hiša Krakau, Koletok 4. (Avstrijsko).

Kar ne ugaia se denar nazaj vrne, ako se naročeno v 8 dneh nazaj pošlje.

Pošilja ilustrovane cenike (čez 1000 slik) vseh vrst ur, juvelir, godbene muzikalije, optične izdelke, hišno in gospodarsko orodje.

Razglas.

Na podlagi dne 31. januarja 1907 vršeče se konkurenčne obravnave se bo radi oddaje zgradbe novega župnišča in k temu pripadajočega gospodarskega poslopja v Otaležu vršila dne 28. februarja 1907 ob 10. uri dopoldne v kuratnem uradu v Otaležu

zmanjševalna dražba.

Vse delo je proračunjeno na K 20086 h 99.

Načrti, proračun in stavbeni pogoji so na vpogled do istega dne v kuratnem uradu v Otaležu.

Od podjetnika se bo zahtevalo 10% varščine.

Cerkveno-stavbeni odbor v Otaležu,

dne 4. februarja 1907.

Predsednik:

Josip Bogataj l. r.

Delniška družba

združenih pivovarn Žalec in Laški trg

priporoča svoje izborno pivo

v sodeih in v steklenicah.

Zaloga v Gorici na Kornu št. 13.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.